

คำถาม 4 ข้อ ก้อนคิดนอกกรอบ (หรือ..บ้า)

นำเสนอเมื่อ : 25 มี.ค. 2552

หลายคนมักคิดว่า **ตนเองสามารถคิดนอกกรอบได้ มันเป็นเพียงกระแสนิยม** เนื่องจากมนุษย์มักคิดว่าตัวเองแตกต่างหรือดีกว่าผู้อื่น หากจะคิดให้ตรงตามหลักการ การคิดนอกกรอบเป็นสิ่งที่ดี สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ขึ้นมาบนโลก สร้างความแปลกใหม่ให้กับสังคม ไม่ได้อยู่กับที่ตลอดชีวิต

ตามความคิดของผม โลกนี้มีคนอยู่ 2 ประเภทเท่านั้นที่สามารถคิดนอกกรอบได้จริงๆ นั่นคือ **เด็กและคนบ้า** การที่เด็กและคนบ้ามสามารถคิดนอกกรอบได้เพราะพวกเขาไม่มีกรอบ ไม่มีเส้นที่บิตรีอบอิสระทางความคิด ต่างกับพวกเราที่มีกรอบความคิด มีกำแพงหนกั้นไม่ให้พวกเราก้าวข้ามออกไป

การคิดนอกกรอบของพวกเราจะทำให้เกิดการคิดแบบหลงทาง เพราะกรอบความคิดที่ล้อมตัวพวกเรายู่นั้น ผ่านกระบวนการทดสอบ ขนบธรรมเนียม และค่านิยมจากรุ่นสู่รุ่นมานานนม ได้รับความเคารพวา เป็นความคิดที่ดี พอพวกเราคิดจะเป็นขามความคิดเหล่านี้ก็จะถูกประณามว่า คิดหลงทาง คิดไร้สาระ คิดมั่วไป

ผมขอยกตัวอย่างการคิดนอกกรอบของเด็กและคนบ้า ที่ผมประสมมากับตนเองให้ท่านผู้อ่านได้ทราบ

1. ลูกของผมยังเล็กสามารถหาได้เสียงเหมือนหมา ผมจึงได้ขอคิดวา เด็กในปัจจุบันเลียนเสียงแบบสิงโกลตัวเขามากกว่าพ่อแม่ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ ทีวีเสียง หมา

2. วันหนึ่งลูกสาวของผมถามว่า “คุณพ่อคะ...พระพุทธรเจ้าท่านคะขี้มูกหรือเปล่า” ผมตอบกลับไปว่า “พ่อก็ไม่รู้เหมือนกันครับ, เอาไว้เราไปถามพระกัณฑ์กวนะลูก” ผมพาลูกสาวไปพบพระอาจารย์ลุ่ม เจ้าอาวาสของวัดโคกขี้หมอน ผมจึงเลียนถามพระอาจารย์ลุ่มว่า “พระพุทธรเจ้าคะขี้มูกหรือเปลารับทาน” พระอาจารย์ลุ่มไขข้อของใจว่า “ท่านพระพุทธรเจ้าเป็นกษัตริย์และเป็นมนุษย์ ท่านอาจจะเคยคะขี้มูก แดงคะแบบส่ำรวม ไม่ทำใหคนอื่นงู มองว่านาเกลียด เนื่องจากท่านดำรงอยู่ในกรอบการปฏิบัติที่ดีงาม” ประเด็นไม่ใช่งเรื่องการคะขี้มูกของพระพุทธรเจ้า แต่จุดใหญ่ใจความอยู่ที่ “จะมีสักกคนที่สงสัยเรื่องพระพุทธรเจ้าเคยคะขี้มูกหรือเปล่า”

3. ผมบังเอิญได้รู้จักกับคนบ้าคนหนึ่งชื่อ “หนุ่ม” หนุ่มมีอาการทางจิต คิดว่าตนเองเป็นตำรวจจราจรชอบออกมาโบกรถเหมือนตำรวจจราจร รองเพลงไปโบกรถไป ทุกครั้งที่เจอผม เขาจะเขามาทักทันที ทำวันทยหัตถ์พร้อมพูดว่า “สวัสดีครับหมอ” เสียงดังฟังชัด ผมมักจะให้เงินเขา 10 บาททุกครั้งผมจะคอยบอกเขาว่า “ถ้าเห็นภรรยาหรือลูกของผมนจะขามถนน หนุ่มต้องช่วยดูแลเรื่องความปลอดภัยด้วยนะ”

บางครั้งที่หนุ่มเป็นโรคฉิวหนัง เพราะไม่ค่อยได้อาบน้ำซักเท่าไร ผมก็จะเรียกเข้าไปในคลินิก ฉีดยาแก้แพ้ให้ ถึงเขาจะเป็นบ้า แต่ก็เข้าใจคำว่า “บุญคุณ” ได้เป็นอย่างดี เวลาครอบครัวของผมจะขามถนน หนุ่มจะรีบเขามาโบกรถให้เสมอ

มีคนบ้าอีกคนที่ผมอยากนำมาเล่าให้ผู้อ่านได้ทราบ คนบ้าคนนี้มีพฤติกรรมชอบแลบลิ้นตลอดเวลาเขาบอกกับทุกคนว่าเขาสามารถมองเห็นผี มองเห็นวิญญาณได้ เขาเคยพูดกับผมว่า

“หมอครับ...คนอื่นงู เขามองไม่เห็นผีหรอกครับ แต่ผมเห็น ผมรู้ว่าผีมีจริง โลกหลังความตายมีอยู่จริง ผมถึงพยายามทำบุญทำทานอยู่ตลอดเวลา ผมจะได้ไม่ต้องตกนรก ไม่ต้องทรมานตอนตายไปแล้ว”

การที่เขามองเห็นผี อาจจะเกิดจากอาการทางประสาท แต่อย่างน้อยก็ช่วยให้เขาพยายามทำบุญทำสิ่งที่ดีให้กับสังคม ผิดกับพวกเราที่ทุกวันมุ่งหาหาเงินหาทอง จมอยู่กับสังคมวัตถุนิยม

หลายครั้งที่ผมกลับคิดว่า **“พวกเราหรือพวกเราที่บ้านกันแน่”** บางครั้งสิ่งที่คนบ้าทำก็สามารถสอนเราได้ เขามีมุมมองที่แตกต่างจากเราถ้าเราเปิดใจรับฟังแบบ **“ไม่โต้แย้งหัวใจ”** แล้วลองคิดตาม เลือกสิ่งที่ดีมีประโยชน์มาปฏิบัติตาม

คำถาม 4 ข้อ ก่อนคิดนอกกรอบ

1. ความคิดเดิมที่มีอยู่แล้ว ดีหรือไม่ดีอย่างไร
2. ผลเชิงบวกที่ได้จากความคิดนอกกรอบของคุณมีอะไรบ้าง
3. ผลเชิงลบที่ได้จากความคิดนอกกรอบของคุณมีอะไรบ้าง
4. คุณจะจัดการกับผลเชิงลบที่ได้มานั้นอย่างไร

หากคุณอยากจะมี**ความคิดแบบนอกกรอบ** อย่านูบอกคนอื่นได้เต็มปากว่า **“คุณเป็นคนมีความคิดนอกกรอบ”** **คุณต้องตอบคำถามทั้งหมดนี้ให้ได้เสียก่อน และต้องเข้าใจกับคำตอบนั้นด้วย**

การคิดนอกกรอบนั้นอาศัยหลักง่าย ๆ คือ การเปิดใจให้กว้าง รับฟังคำแนะนำของคนอื่น คิดโดยใช้ปัญญาเป็นตัวตั้ง ยืนอยู่บนหลักเหตุและผล ไม่มีความลำเอียงต่อพฤติกรรมแบบใดแบบหนึ่ง

หากพวกเราทำได้อย่างที่ผมเขียนมา สังคมของเราจะได้อะไรใหม่ๆ ที่ดีขึ้นกว่าเดิม ถึงแม้คนที่พยายามคิดนอกกรอบอาจจะถูกหลายคนดูแคลานว่า “บ้า”

แต่...คนบ้ากับคนฉลาดห่างกันเพียงปลายก้อยเท่านั้น

(update 7 เมษายน 2007)

[ที่มา...นิตยสารหมอชาวบ้าน ปีที่ 28 ฉบับที่ 334 กุมภาพันธ์ 2550]

ขอขอบคุณเจ้าของบทความ.....